

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał W. M. emeryturę od dnia 10 marca 2015 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1 b ustawy emerytalnej.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 63819,45 zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 540466,87 zł
- średnie dalsze trwanie życia – 208,50 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 2898,26 zł .

/ decyzja – k.31 akt ZUS/ .

W dniu 9 kwietnia 2015 r wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o dokonanie ponownego obliczenia emerytury przy uwzględnieniu faktycznie otrzymywanego wynagrodzenia, w tym w szczególności przy uwzględnieniu list płac za lata 1982 – 1985 r z (...). Wniósł także o zasądzenie kosztów postępowania.

/ odwołanie – k. 2 /

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał W. M. emeryturę od dnia 10 marca 2015 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1 b ustawy emerytalnej.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 63972,33 zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 553425,49 zł
- średnie dalsze trwanie życia – 208,50 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 2961,14 zł .

Decyzja ta uchyliła decyzję z dnia 10 marca 2015 r. Decyzją tą ustalono ponownie wysokość emerytury, uwzględniając do wyliczenia kapitału początkowego wynagrodzenie w oparciu o angaże z podanymi kwotami płacy z dodatkiem funkcyjnym i dodatkiem za staż łącznie do roku 1981 natomiast od roku 1982 – kwoty ustalono w oparciu o kopie kart wynagrodzeń.

/decyzja – k. 33 akt ZUS/ .

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 11 maja 2015 r, od decyzji z dnia 10 marca 2015 r, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że decyzja z dnia 10 marca 2015 r została uchylona, przedstawiając argumentację, jak w decyzji z dnia 22 kwietnia 2015 r.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5/

W dniu 20 maja 2015 r wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji z dnia 22 kwietnia 2015 r, wnosząc o dokonanie ponownego obliczenia emerytury przy uwzględnieniu faktycznie otrzymywanego wynagrodzenia, w tym w szczególności przy uwzględnieniu list płac za lata 1982 – 1985 r z (...). Dokonał własnego wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru w oparciu o karty płacy i świadectwo pracy. Wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

/ odwołanie – k. 2 akt VIII U 2319/15 /

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 3 września 2015 r, od decyzji z dnia 22 kwietnia 2015 r, organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniósł, że przy podstawie wymiaru emerytury uwzględniono:

- za 1979 r – angaże, karta wynagrodzeń
- za 1980 – angaże
- za 1981 – zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu
- za 1982 – listy płac
- za 1983 – listy płac
- za 1984 – listy płac
- za 1985 – listy płac, karta wynagrodzeń
- za 1986 – karta wynagrodzeń
- za 1987 – karta wynagrodzeń
- za 1988 – poświadczenie (...), poświadczenia Wydziału zasiłków.

Podniósł także, że karty wynagrodzeń z U. Serwis zostały złożone już w 2004 r i organ rentowy dysponował nimi przy ustaleniu kapitału początkowego.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5 -6 akt VIII U 2319/15/

Zarządzeniem z dnia 16 września 2015 r sprawa z odwołania od decyzji z dnia 22 kwietnia została połączona do wspólnego rozpoznania ze sprawą z odwołania od decyzji z dnia 10 marca 2015 r.

/zarządzenie – k. 8 akt VIII U 2319/15 /

Na rozprawie w dniu 22 października 2015 r wnioskodawca wskazał, że nie zgadza się z wyliczeniami od 1982 r, kwestionował wynagrodzenia i listy płac z lat 1982 – 1985 z (...) oraz z lat 1985 – 1988 z (...).

/protokół rozprawy – k. 17/

W piśmie z dnia 25 marca 2016 r wnioskodawca zakwestionował wyliczenie dodatku funkcyjnego i stażowego w okresie zatrudnienia w (...) Serwis – podniósł, że naliczenie winno się odbywać w oparciu procent liczony od wynagrodzenia zasadniczego, natomiast z kart wynagrodzeń wynikają inne kwoty.

Wskazał także, że przysługiwało mu 18 biletów do kina miesięcznie.

/pismo – k. 32/

Na rozprawie w dniu 6 lipca 2016 r wnioskodawca wskazał, że nie kwestionuje wyliczeń za lata 1979 – 1982.

/e – protokół z dnia 6.07.2016 00:10:29/

W piśmie z dnia 21 lipca 2016 r organ rentowy wskazał, że dokonano analizy wynagrodzenia za 1983 r i decyzją z dnia 29 czerwca 2016 r ponownie ustalono wysokość emerytury uwzględniając za 1983 r kwotę wynagrodzenia 239113 zł. Wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1979 – 1988 wyniósł 123,30 %.

/pismo – k. 59/

W piśmie z dnia 27 lipca 2016 r wnioskodawca wskazał, że kwestionuje sposób liczenia kapitału początkowego przede wszystkim w okresie 2.05.1985 – 31.12.1987 – w związku z zatrudnieniem w F.. Podniósł, że nie została uwzględniona premia, która była należna według świadectwa pracy, a dodatek funkcyjny i stażowy nie jest naliczany od wynagrodzenia zasadniczego. Podniósł ponownie nieuwzględnienie 18 biletów do kina.

/pismo – k. 63 -64/

W piśmie z dnia 23 sierpnia 2016 r organ rentowy wskazał, że dokonano ponownej analizy wynagrodzenia za 1983 r i decyzją z dnia 18 sierpnia 2016 r ponownie ustalono wysokość emerytury uwzględniając za 1983 r kwotę wynagrodzenia 244978 zł. Wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1979 – 1988 wyniósł 123,63 %.

/pismo – k. 72/

Na rozprawie w dniu 9 września 2016 r wnioskodawca wskazał, że kwestionuje wysokość należności za okres pracy 1985 – 1987 .

/e – protokół rozprawy z dnia 9.09.2016 r 00:07:25/

W piśmie z dnia 23 września 2016 r ubezpieczony podniósł, że otrzymywał dodatek za używanie samochodu prywatnego, przy czym nie miał pewności czy dodatek ten był objęty obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Dokonał wyliczenia wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, określając go na 136,22%.

/pismo – k. 85 – 86/

Na rozprawie w dniu 18 października 2016 r wnioskodawca wskazał, że kwestionuje wysokość należności wyłącznie za okres pracy 1985 – 1987 w F. .

/e – protokół rozprawy z dnia 18.10.2016 r 00:03:36/

W piśmie z dnia 23 grudnia 2016 r organ rentowy podniósł, że na kartach wynagrodzeń ze spornego okresu przy ustalaniu dodatku funkcyjnego oraz dodatku stażowego nie przyjmowano wynagrodzenia zasadniczego, a wynagrodzenie minimalne, a wnioskodawca nie przedstawił dokumentów potwierdzających, że powyższe dodatki miałyby być liczone od wynagrodzenia zasadniczego.

/pismo – k. 121/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. M. urodził się w dniu (...).

/bezsporne/

Ubezpieczony zawarł umowę o pracę z (...) Zakładami (...) w dniu 2 maja 1985 r, ma stanowisku pełnomocnika ds. wideo, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem 11.200 zł, dodatkiem funkcyjnym w wysokości 3200 zł, wraz z premią według regulaminu.

Według zaświadczenia z dnia 7 maja 1985 r dodatek funkcyjny przysługiwał w kwocie 3500 zł.

Od 1 sierpnia 1985 r wnioskodawca zajmował stanowisko głównego specjalisty ds. video, za wynagrodzeniem w wysokości 17.100 zł, dodatkiem funkcyjnym 100%, premią według regulaminu. Zmiana wynagrodzenia była związana z wprowadzeniem zakładowego systemu wynagradzania.

Od 1 października 1985 r wnioskodawcy przysługiwał ryczałt w kwocie 1500 zł za używanie prywatnego samochodu do celów służbowych.

Pismem z dnia 19 grudnia 1986 r ustalono, że z dniem 1 grudnia 1986 r wynagrodzenie zasadnicze wnioskodawcy wynosi 18.100 zł, a dodatek funkcyjny - w wysokości 140 %.

Umowa o pracę została rozwiązana z dniem 31 grudnia 1987 r na skutek wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę. Wnioskodawca nie przyjął proponowanego stanowiska p.o. kierownika działu zbytu – za wynagrodzeniem w kwocie 20500 zł, 140% dodatku funkcyjnego i premią.

W dniu 30 grudnia 1987 r zostało wystawione świadectwo pracy przez (...) Zakłady (...), za okres pracy od dnia 2 maja 1985 r do 31 grudnia 1987 r, na stanowisku głównego specjalisty ds. video, z podaniem, że wynagrodzenie wyniosło:

- 18.000 zł – zasadnicze
- dodatek funkcyjny w wysokości 140 %
- premia według zakładowego systemu premiowania
- 18 biletów do kina miesięcznie.

/umowa o pracę, aneksy, przeszerogowania, zaświadczenia, świadectwo pracy - akta osobowe – zał. do akt/

Wynagrodzenie ubezpieczonego wyniosło:

- w 1985 r – 305572 zł – co stanowiło 127,29 % (wskaźnik podstawy wymiaru)
- w 1986 r – 347227 zł – co stanowiło 120,09 %
- w 1987 r – 348687 zł – co stanowiło 99,57 %.

/pisemna opinia biegłego ds. rachunkowości – k. 20 -25/

Według kart wynagrodzeń wynagrodzenie ubezpieczonego składało się z płacy zasadniczej, dodatku funkcyjnego, stażowego, premii (w niektórych miesiącach - od 10 do 35 %). W 1985 r w październiku korzystał z 9 dni zwolnienia lekarskiego. W 1987 r w okresie od 9 do 26 marca, 18 maja – 2 czerwca, 10 czerwca -12 czerwca, 16 -20 czerwca

korzystał z urlopu bezpłatnego, w listopadzie 1987 r korzystał z 9 dni zwolnienia lekarskiego, w listopadzie 1987 r – z 28 dni zwolnienia lekarskiego.

Według kart wynagrodzeń procent dodatku stażowego i funkcyjnego nie był naliczany od dnia 1 sierpnia 1985 r od kwoty wynagrodzenia zasadniczego, ale od wynagrodzenia minimalnego obowiązującego w tym okresie (od 1 września 1982 r – 5400 zł, od 1 stycznia 1987 r – 7000 zł) .

Według kart wynagrodzeń – informacji w zakresie zaszeregowania wynagrodzenie wynosiło:

- od 2 maja 1985 r – 11.200 zł, dodatek funkcyjny 3500 zł, staż 16 %

- od 1 sierpnia 1985 r – 17.100 zł, 100% dodatku funkcyjnego, staż 17 %,

- od 1 września 1986 r - staż 18 %

- od 1 grudnia 1986 r – 18.100 zł, 140 % dodatku funkcyjnego,

-od 1 września 1987 r – staż 19 %,

/karty wynagrodzeń , – załącznik do ak t, wnioski o udzielenie urlopu bezpłatnego – akta osobowe zał . do akt , www.zus.pl – w zakresie informacji co do minimalnego wynagrodzenia /

Wynagrodzenie B. W. (1), zatrudnionego w (...) na stanowisku dyrektora do spraw obróbki taśmy filmowej wyniosło :

- w 1985 r – 286429 zł – co stanowiło 119,32 %

- w 1986 r – 396349 zł - co stanowiło 137,08 %

- w 1987 r – 534555 zł – 152,64 %.

Według kart wynagrodzeń jego wynagrodzenie składało się z wynagrodzenia zasadniczego, premii (za niektóre miesiące w różnych wysokościach od 25% - 39%), dodatku funkcyjnego , stażowego, dodatku za szkodliwość. Dodatek funkcyjny i stażowy nie był naliczany od wynagrodzenia zasadniczego. Otrzymywał dodatek brygadzystowski w wysokości 1900 zł, następnie 120 %,190 %, i dodatek stażowy w wysokości 20 %. Dodatki od sierpnia 1985 r były naliczane od wynagrodzenia minimalnego. W tym okresie nie korzystał ze zwolnień lekarskich ani z urlopu bezpłatnego.

/wykaz – k. 79 , zeznania świadka B. W. – e – prot . z dnia 18.08.2016 00:12:15 – 00:18:51 , karty wynagrodzeń – k. 129 - 131 /

W dniu 21 maja 2004 wnioskodawca złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Do wniosku zostały załączone dokumenty w postaci kart wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w F..

/wniosek wraz z dokumentacją – akta k apitałowe ZUS/

Decyzją z dnia 5 grudnia 2007 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **160.773,25 zł.**, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 109,56%. Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **1337,61 zł.** Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 345 miesięcy okresów składkowych i 11 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 88,97% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 88,97% oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 1337,61 złotych za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7%

podstawy wymiaru emerytury w wysokości 1337,61 złotych za każdy rok okresów nieskładkowych, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 769,25 złotych. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia (209 miesięcy), co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 160.773,25 złotych.

/ decyzja – k.103 akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1980 – 1989. Za rok 1985 przyjęto kwotę dochodu 305572 zł (127,29 %), za 1986 r- 347227 zł (120,09 %), za 1987 r – 348687 zł (99,57 %).

/ obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiar u kapitału początkowego – k. 107 akt kapitałowych ZUS/ .

W dniu 10 lutego 2015 W. M. złożył wniosek o emeryturę.

(wniosek – k. 1 . akt ZUS)

Decyzją z dnia **19 lutego 2015 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., ponownie ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **169.628,58 zł**, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 118,69 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **1449,07 złotych**. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 345 miesięcy okresów składkowych i 11 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 88,97% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 88,97% oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 1449,07 złote za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru emerytury w wysokości 1449,07 złotych za każdy rok okresów nieskładkowych, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 811,62 złote. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia (209 miesięcy), co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 169.628,58 złotych.

/decyzja – k. 115,116 akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1979 – 1988. Za rok 1985 przyjęto kwotę dochodu 305572 zł (127,29 %), za 1986 r- 347227 zł (120,09 %), za 1987 r – 348687 zł (99,57 %).

/ obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiar u kapitału początkowego – k. 114 akt kapitałowych ZUS/ .

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał W. M. emeryturę od dnia 10 marca 2015 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1 b ustawy emerytalnej.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji –63819,45 zł

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 540466,87 zł

- średnie dalsze trwanie życia – 208,50 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 2898,26 zł .

/decyzja – k.31 akt ZUS/ .

Decyzją z dnia **20 kwietnia 2015 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., ponownie ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę 173.695,72 zł, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 122,88 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **1500,23 złotych**. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 345 miesięcy okresów składkowych i 11 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 88,97% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 88,97% oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 1500,23 złote za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru emerytury w wysokości 1500,23 złotych za każdy rok okresów nieskładkowych, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 831,08 złote. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia (209 miesięcy), co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 173.695,72 zł.

/decyzja – k. 122,120 akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1979 – 1988. Za rok 1985 przyjęto kwotę dochodu 305572 zł (127,29 %), za 1986 r- 347227 zł (120,09 %), za 1987 r – 348687 zł (99,57 %).

/ obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 121 akt kapitałowych ZUS/ .

Zaskarżoną decyzją z dnia 22 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał W. M. emeryturę od dnia 10 marca 2015 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 24 ust. 1 b ustawy emerytalnej.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji –63972,33 zł

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 553425,49 zł

- średnie dalsze trwanie życia – 208,50 miesięcy,

Wysokość emerytury zgodnie z art. 26 ustawy wynosi 2961,14 zł .

Decyzja ta uchyliła decyzję z dnia 10 marca 2015 r . Decyzją tą ustalono ponownie wysokość emerytury, uwzględniając do wyliczenia kapitału początkowego wynagrodzenie w oparciu o angaże z podanymi kwotami płacy z dodatkiem

funkcyjnym i dodatkiem za staż łącznie do roku 1981 natomiast od roku 1982 – kwoty ustalono w oparciu o kopie kart wynagrodzeń.

/decyzja – k.33 akt ZUS/ .

Kolejną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., ponownie ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę **174.101,18 zł**, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 123,30 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **1505,36 złotych**. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego uwzględniono 345 miesięcy okresów składkowych i 11 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 88,97% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 88,97% oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 1505,36 zł za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru emerytury w wysokości 1505,36 zł za każdy rok okresów nieskładkowych, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 833,02 złote. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia (209 miesięcy), co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 174.101,18 zł.

/wyliczenie – k.125 akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1979 – 1988. Za rok 1985 przyjęto kwotę dochodu 305572 zł (127,29 %), za 1986 r- 347227 zł (120,09 %), za 1987 r – 348687 zł (99,57 %).

/ obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 124 akt kapitałowych ZUS/ .

Decyzją z dnia 29 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., przeliczył z urzędu W. M. emeryturę od dnia 10 marca 2015 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji –63972,33 zł

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 554717,39 zł – po korekcie , z winy ZUS w zakresie wynagrodzenia za 1983 r)

- średnie dalsze trwanie życia – 208,50 miesięcy,

Wysokość emerytury wynosi 2967,34 zł, a po waloryzacji – 2974,46 zł .

/decyzja – k.38 akt ZUS, notatka dot. ujawnienia niedopłaty - k. 37 akt ZUS/ .

Decyzją z dnia **11 sierpnia 2016 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., ponownie ustalił wartość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Kapitał początkowy obliczono na kwotę 174423,04 zł, z uwzględnieniem **wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 123,63 %**. **Podstawa wymiaru kapitału** początkowego została obliczona na kwotę **1509,39 zł**. Do ustalenia wysokości

kapitału początkowego uwzględniono 345 miesięcy okresów składkowych i 11 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla wnioskodawcy 88,97% i posłużył on do obliczenia części 24% kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 złotych. Kapitał początkowy ustalono mnożąc 24% kwoty bazowej, czyli 293,01 złotych przez współczynnik 88,97% oraz pomnożenie 1,3% podstawy wymiaru kapitału w wysokości 1509,39 zł za każdy rok okresów składkowych i pomnożenie 0,7% podstawy wymiaru emerytury w wysokości 1509 złotych za każdy rok okresów nieskładkowych, a następnie dodanie obliczonych w ten sposób poszczególnych kwot, co dało wynik w wysokości 834,56 zł. Tak obliczoną wartość pomnożono przez liczbę miesięcy średniego dalszego trwania życia (209 miesięcy), co pozwoliło na ustalenie wartości kapitału początkowego w kwocie 174423,04 zł.

/decyzja – k.133,134 akt kapitałowych ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia za lata 1979 – 1988. Za rok 1985 przyjęto kwotę dochodu 305572 zł (127,29 %), za 1986 r- 347227 zł (120,09 %), za 1987 r – 348687 zł (99,57 %).

/ obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiar u kapitału początkowego – k. 132 akt kapitałowych ZUS/ .

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., przeliczył z urzędu W. M. emeryturę od dnia 10 marca 2015 roku, czyli od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Ustalono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji –63972,33 zł

- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 555742,87 zł – po korekcie

- średnie dalsze trwanie życia – 208,50 miesięcy,

Wysokość emerytury wynosi 2972,26 zł, a po waloryzacji – 2979,39 zł .

/decyzja – k.40 akt ZUS/ .

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania były dwie decyzje dotyczące wysokości emerytury – z dnia 10 marca i 22 kwietnia 2015 r, przy czym decyzja z dnia 10 marca 2015 r została uchylona decyzją z dnia 22 kwietnia 2015 r, jednakże nadal roszczenia ubezpieczonego nie zostały zaspokojone zgodnie z jego wnioskami, podobnie, jak i w przypadku kolejnych decyzji – przeliczających z urzędu świadczenie emerytalne – z dnia 29 czerwca i 18 sierpnia 2016 r , które nie były skarżone przez wnioskodawcę, a które dotyczyły korekty świadczenia w związku z korektą kapitału początkowego w zakresie 1983 r, który ostatecznie nie był sporny pomiędzy stronami.

Nadal pozostawał sporny okres 1985 – 1987 r i otrzymywane w tym okresie wynagrodzenie w związku z zatrudnieniem w F., które stanowiło podstawę do ustalenia wysokości kapitału początkowego i w konsekwencji – emerytury.

W szczególności ubezpieczony zakwestionował wysokość wynagrodzeń wynikających z dokumentów źródłowych w postaci kart wynagrodzeń. Podnosił, iż organ rentowy w sposób nieprawidłowy przyjął wyliczenie dodatków do wynagrodzeń – funkcyjnego i stażowego – nie od wynagrodzenia zasadniczego, nadto, że nie zostały uwzględnione premie i świadczenie w postaci 18 biletów do kina, które wynikają ze świadectwa pracy, podniósł także, że miał przyznanie świadczenie w postaci ryczałtu za korzystanie z samochodu prywatnego.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 887) Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b.

Zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z art. 26 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3.

Zgodnie z art. 173 ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000 r. przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 r., pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 r.

Drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2001 r. dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a.

Trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2002 r. oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kapitał początkowy nie może ulec obniżeniu.

Zgodnie art. 174 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r.

Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę.

Staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

Zgodnie z art. 175 ustawy ubezpieczeni oraz płatnicy składek zobowiązani są do przekazywania Zakładowi, w terminie i trybie ustalonym przez organ rentowy, dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego nie później niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Przepisy art. 115 ust. 1-3, art. 116 ust. 5, art. 117, 121, 122 ust. 1, art. 123 9 , 124 i 125 stosuje się odpowiednio.

Płatnicy składek są zobowiązani do skompletowania dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonych, za których przekazują do Zakładu imienne raporty miesięczne, a następnie przekazania tej dokumentacji na żądanie organu rentowego i w terminie wyznaczonym przez ten organ.

Dla osób, które nie pozostają w ubezpieczeniu, kapitał początkowy ustala się na ich udokumentowany wniosek.

Ustalenie kapitału początkowego następuje w formie decyzji organu rentowego. Organ rentowy wydaje decyzję w sprawie kapitału początkowego w terminie do dnia 31 grudnia 2006 r. Od decyzji organu rentowego przysługują osobie zainteresowanej środki odwoławcze określone w odrębnych przepisach.

Ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Zgodnie z art. 114 prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Jeżeli prawo do świadczeń lub ich wysokość ustalono orzeczeniem organu odwoławczego, organ rentowy na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1:

- 1) wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo do świadczeń lub podwyższającą ich wysokość;

2) występuje do organu odwoławczego z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo do świadczeń nie istnieje lub że świadczenia przysługują w niższej wysokości; z wnioskiem tym organ rentowy może wystąpić w każdym czasie;

3) wstrzymuje wypłatę świadczeń w całości lub części, jeżeli emeryt lub rencista korzystał ze świadczeń na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub zeznań albo w innych wypadkach złej woli.

W efekcie wznowienia postępowania w trybie art. 114 zapada jedna decyzja merytoryczna, która nie musi uchylać poprzedniej decyzji – wystarczy, że zawiera nowe rozstrzygnięcie co do istoty ./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia 25 września 2013 r . III AUa 1750/12/.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 5 marca 2015 r o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS /Dz. U. 2015 poz. 552/ w sprawach , w których organ rentowy ustalił kapitał początkowy z uwzględnieniem przepisów art. 174 ustawy, o której mowa w art. 1(ustawa z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, kapitał początkowy ustala się ponownie na wniosek osoby uprawnionej, a jeżeli osoba uprawniona nie wystąpi z takim wnioskiem – przy obliczaniu emerytury na zasadach określonych w art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, jeżeli jest to korzystniejsze dla emeryta.

Zgodnie z art. 15. Ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 117 ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-9 i ust. 2 pkt 1 lit. b-d, pkt 2 lit. d i pkt 4-17, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, oraz okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, mogą być uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej bądź uznane orzeczeniem sądu, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

Przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1, oraz dane o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek podlegają uwzględnieniu na podstawie informacji zarejestrowanych na koncie ubezpieczonego.

Do ustalania podstawy wymiaru świadczeń przyjmuje się zarobki objęte obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Oznacza to zatem, że przyjmuje się te składniki wynagrodzenia, które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących w danym okresie, podlegały składce na to ubezpieczenie.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 27 grudnia 1983 r w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników uspołecznionych zakładów pracy. /Dz. U. z 1983 nr 73 poz. 332/, obowiązującym w spornym okresie podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy stanowią wypłaty pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, zaliczone – w myśl przepisów o klasyfikacji wynagrodzeń w jednostkach gospodarki uspołecznionej – do wynagrodzeń osobowych (§ 1).

Zgodnie z uchwałą nr 33 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1983 r w sprawie klasyfikacji wynagrodzeń w jednostkach gospodarki uspołecznionej /MP z 1983 r nr 15 poz. 85/ Wynagrodzenia dzielą się na:

- 1) wynagrodzenia osobowe,
- 2) wynagrodzenia bezosobowe,
- 3) honoraria,
- 4) wynagrodzenia agencyjno-prowizyjne,
- 5) nagrody z zakładowego funduszu nagród,
- 6) wypłaty z zysku do podziału i z nadwyżki bilansowej w spółdzielniach,
- 7) rekompensaty pieniężne z tytułu wzrostu cen detalicznych.(§2)

Zgodnie z zarządzeniem nr 21 Prezesa GUS z dnia 18 maja 1984 r w sprawie klasyfikacji składników wynagrodzeń (Dz. Urz. GUS z 1984 nr 3 poz. 6) do wynagrodzeń osobowych zaliczono:

- Wynagrodzenia podstawowe za pracę wykonywaną w normalnym obowiązującym pracownika czasie pracy
- Wynagrodzenia zasadnicze
- Zryczałtowane wynagrodzenia kierowców samochodów osobowych
- D. stałe i przejściowe za szczególne właściwości pracy, szczególne kwalifikacje lub warunki pracy
- D. przyznawane ze względu na szkodliwe dla zdrowia, trudne,

uciążliwe i niebezpieczne warunki pracy, ponoszenie szczególnej odpowiedzialności

z uwagi na rodzaj pracy

- D. za pełnienie funkcji kierowniczych

- D. za długoletni staż pracy

- D. za posiadanie stopni naukowych

- D. za posiadanie specjalnych kwalifikacji

- D. za usytuowanie zakładu pracy

- D. za porę pracy i system organizacyjny pracy

- D. za pracę w przedłużonym normalnym czasie pracy

- Pozostałe dodatki stałe i przejściowe

- Premie wypłacane periodycznie za osiągnięcia w wykonywaniu podstawowych

zadań pracownika lub zespołu oraz prowizje niesamodzielne

- Wynagrodzenia za pracę nadliczbową

- Wynagrodzenia za pracę przekraczającą dobową i tygodniową normę

czasu pracy oraz za nadliczbową pracę w niedziele i ustawowe dni

Świąteczne wolne od pracy – wynikające z podstawowych zasad wynagradzania

- Wynagrodzenia za pracę w dodatkowych dniach wolnych od pracy

wynikające z podstawowych zasad wynagradzania

- Zryczałtowane wynagrodzenia za wykonywanie czynności wchodzących

w zakres obowiązków objętych umową o pracę w czasie przekraczającym

obowiązującą normę czasu pracy

- Wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe nauczycieli

- Wynagrodzenia płatne dodatkowo za pracę wykonywaną w ramach obowiązującego

pracownika wymiaru czasu pracy, ale przekraczające normalne

obowiązki lub normatywy

- Wynagrodzenia za zajęcia wychowawcze i dydaktyczne nauczycieli płatne

dodatkowo

- Wynagrodzenia za występy artystów ponad normę, opracowania ponadnormowe

reżysera, scenografia itp.

- Dodatkowe wynagrodzenia za wykonywanie obowiązków zakładowego społecznego inspektora pracy
- Dodatkowe wynagrodzenia za szkolenie wewnątrzzakładowe oraz za prowadzenie nauki zawodu
- Dodatkowe wynagrodzenia dla zakładowego kierownika praktyk studentów i uczniów Średnich szkół zawodowych
- Dodatkowe wynagrodzenia za prowadzenie i obsługę pojazdu samochodowego przez pracownika nie zatrudnionego na stanowisku kierowcy
- Pozostałe dopłaty za prace wykonywane w ramach obowiązującego pracownika czasu pracy, ale nie należące do zakresu jego normalnych obowiązków
- Wynagrodzenia za czynności przewidziane do wykonywania poza obowiązującym pracownika wymiarem czasu pracy
- Wynagrodzenia za dyżury zakładowe pełnione przez pracowników służb medycznych i weterynaryjnych
- Wynagrodzenia (dodatki) za pełnienie pogotowia technicznego (domowego) lub za gotowość do pracy
- Wynagrodzenia uzupełniające wypłacane pracownikom powołanym do zwalczania epidemii
- Wynagrodzenia za wykonywanie czynności doradców technicznych w klubach techniki i racjonalizacji
- Pozostałe wynagrodzenia za czynności przewidziane do wykonania poza obowiązującym pracownika wymiarem czasu pracy
- D. (dopłaty) wyrównawcze
- Wyrównanie zarobku do poziomu najniższego wynagrodzenia
- D. wyrównawcze przy wykonywaniu przejściowo innej pracy zastępczej
- D. wyrównawcze wypłacane pracownikom podejmującym pracę w nowym zakładzie wskutek likwidacji dotychczasowego stanowiska pracy
- zasiłki chorobowe i wynagrodzenia gwarantowane za czas niewykonania pracy

- Zasiłki chorobowe
- Wynagrodzenia za czas przestoju
- Wynagrodzenia za czas bezskutecznego wypowiedzenia umowy o pracę
- Wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego, restytucyjnego, dodatkowego, okolicznościowego, za dni wolne dla matek opiekujących się dziećmi do lat 14-tu
- Wynagrodzenia za czas urlopu szkoleniowego i zwolnień z pracy związanych z podnoszeniem kwalifikacji
- Wynagrodzenia za czas pełnienia niektórych funkcji społecznych, okolicznościowych zwolnień z pracy w związku z załatwianiem spraw osobistych, za czas przerw w pracy matek karmiących niemowlęta
- Wynagrodzenia pracowników tymczasowo aresztowanych
- Wynagrodzenia za płatną część czasu nie przepracowanego w związku z powołaniem pracownika do odbycia czynnej służby wojskowej lub ćwiczeń wojskowych
- Wynagrodzenia za tak zwany przerywany czas pracy w transporcie samochodowym
- Wynagrodzenia za dni wolne od pracy udzielone z tytułu pracy na morzu w niedzielę i święta w żegludze międzynarodowej i w rybołówstwie morskim
- Wynagrodzenia za ustawowe dni świąteczne nie będące niedzielami, wypłacone pomimo nieświadczenia pracy
- świadczenia deputatowe
- D. węglowe lub innych środków opałowych, deputaty energetyczne
- D. środków spożywczych
- Świadczenia z tytułu należnego umundurowania
- Świadczenia z tytułu należnego mieszkania służbowego
- pozostałe świadczenia deputatowe
- Dodatkowe wynagrodzenia i świadczenia wynikające ze szczególnych przywilejów kart pracowniczych
- Dodatkowe wypłaty za staż pracy

- Ekwiwalenty pieniężne z tytułu zwrotu kosztów przejazdów urlopowych
- świadczenia na pomoce naukowe dla dzieci pracowników
- Pozostałe dodatkowe wynagrodzenia i świadczenia wynikające ze szczególnych przywilejów kart pracowniczych
- świadczenia odszkodowawcze
- Odszkodowania przysługujące w razie rozwiązania umowy o pracę
- świadczenia wyrównawcze wypłacane ze środków zakładów pracy pracownikom, którzy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznali stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu
- Wynagrodzenia (ryczałty) i świadczenia wypłacane w złotych pracownikom polskim zatrudnionym za granicą
- Inne (sporadyczne) składniki wynagrodzeń
- N. jubileuszowe, gratyfikacje
- Odprawy wypłacane przy przejściu na emeryturę
- Wypłaty z funduszu mistrza
- Jednorazowe wynagrodzenia (wyrównawcze) wypłacane w związku ze zgłoszeniem i przyjęciem projektu wynalazczego powodującego zmianę norm pracy
- Nieperiodyczne premie i nagrody za spełnienie określonego zadania bądź za określone osiągnięcia lub za całokształt pracy pracowników
- Premie i nagrody za oszczędność materiałów, paliw, energii itp.
- Premie i nagrody za określone osiągnięcia odcinkowe wypłacane ze Środków specjalnie w tym celu tworzonych w budżecie państwa, ministerstw i innych jednostek
- Ekwiwalent za nie wykorzystany urlop
- Dodatkowe wynagrodzenie radcy prawnego z tytułu zastępstwa sadowego i arbitrażowego
- D. objazdowy przysługujący pracownikom instytucji artystycznych
- D. dla pracowników Komitetu ds. Radia i Telewizji zatrudnionych

przy transmisjach i reportażach

- Pozostałe sporadyczne składniki wynagrodzeń
- Wynagrodzenia uczniów należne z tytułu umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego
- Ekwiwalenty pieniężne za praktyki zawodowe (wakacyjne) oraz za zajęcia praktyczne i specjalizujące uczniów zasadniczych i Średnich szkół zawodowych dla niepracujących
- Wynagrodzenia osób wykonujących pracę nakładczą
- Wartość robocizny wykonanej przez jednostki wojskowe i zorganizowane grupy robocze oraz wynagrodzenia uczestników zorganizowanych grup roboczych
- Wypłaty za czynności wykonywane w ramach terapii zajęciowej przez chorych oraz przez pensjonariuszy domów pomocy społecznej.

Następnie zarządzenie precyzowało kolejne rodzaje wynagrodzeń:

-WYNAGRODZENIA BEZOSOBOWE

- HONORARIA

- (...)

- NAGRODY Z ZAKŁADOWEGO FUNDUSZU NAGRÓD

- WYPŁATY Z ZYSKU DO PODZIAŁU I Z NADWYŻKI BILANSOWEJ

W (...)

- (...)

DETALICZNYCH

Skoro zatem ryczałt za używanie samochodu prywatnego nie został uwzględniony w wynagrodzeniach osobowych, brak było podstaw do uwzględnienia tego świadczenia w ustaleniu podstawy wymiaru zarówno kapitału początkowego jak i następnie świadczenia emerytalnego, czego ostatecznie nie kwestionował wnioskodawca.

W zakresie żądania uwzględnienia wartości 18 biletów do kina (choć ostatecznie także wnioskodawca nie uwzględniał tego świadczenia w treści własnych wyliczeń), wnioskodawca, nie wykazał, by otrzymywał to świadczenie przez cały okres zatrudnienia (z akt osobowych ani z karty wynagrodzeń nie wynika wypłata tego świadczenia), jaka była jego wartość, jaki to był rodzaj biletów i czy były od tego świadczenia odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne. Z tego względu brak było możliwości uwzględnienia i tego świadczenia w podstawie wymiaru świadczenia emerytalnego.

Odnosząc się do zarzutu nieprawidłowego naliczenia dodatku stażowego i funkcyjnego, podnieść należy, że z ustaleń wynika, iż ubezpieczony zawarł umowę o pracę z (...) Zakładami (...) w dniu 2 maja 1985 r, ma stanowisku

pełnomocnika ds. video, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem 11.200 zł , dodatkiem funkcyjnym w wysokości 3200 zł, wraz z premią według regulaminu.

Według zaświadczenia z dnia 7 maja 1985 r dodatek funkcyjny przysługiwał w kwocie 3500 zł.

Od 1 sierpnia 1985 r wnioskodawca zajmował stanowisko głównego specjalisty ds. video, za wynagrodzeniem w wysokości 17.100 zł, dodatkiem funkcyjnym 100%, premią według regulaminu. Zmiana wynagrodzenia była związana z wprowadzeniem zakładowego systemu wynagradzania – co wynika z treści aneksu do umowy.

W tym miejscu należy zatem podnieść, że doszło do zmiany systemu wynagradzania – ustaloną kwotę dodatku funkcyjnego - zastąpił procent, bez określenia czego, jednakże z kart wynagrodzeń wynika, że zarówno dodatek funkcyjny jak i stażowy był naliczany od tej daty od wynagrodzenie minimalnego – wówczas obowiązującego – 5400 zł a następnie 7000 zł.

Powyższe dotyczyło także świadka, którego dokumentacja źródłowa została załączona do akt.

Pismem z dnia 19 grudnia 1986 r ustalono, że z dniem 1 grudnia 1986 r wynagrodzenie zasadnicze wnioskodawcy wynosi 18.100 zł, a dodatek funkcyjny - w wysokości 140 %.

Powyższe zostało ustalone na podstawie dokumentów źródłowych w postaci umowy o pracę, aneksów do niej i kart wynagrodzeń. Brak było jakichkolwiek podstaw, by odmówić tym dowodom wiarygodności.

Według kart wynagrodzeń wynagrodzenie ubezpieczonego składało się z płacy zasadniczej, dodatku funkcyjnego, stażowego, premii (w niektórych miesiącach). W 1985 r w październiku korzystał z 9 dni zwolnienia lekarskiego. W 1987 r w okresie od 9 do 26 marca , 18 maja – 2 czerwca , 10 czerwca -12 czerwca, 16 -20 czerwca korzystał z urlopu bezpłatnego, w listopadzie 1987 r korzystał z 9 dni zwolnienia lekarskiego, w listopadzie 1987 r – z 28 dni zwolnienia lekarskiego. Z powyższego wynikało, że wynagrodzenie w poszczególnych miesiącach było niższe, niż gdyby wnioskodawca przepracował przez cały miesiąc.

Według kart wynagrodzeń procent dodatku stażowego i funkcyjnego nie był naliczany o kwoty wynagrodzenia zasadniczego, ale od wynagrodzenia minimalnego obowiązującego w tym okresie (od 1 września 1982 r – 5400 zł, od 1 stycznia 1987 r – 7000 zł) .

Według kart wynagrodzeń – informacji w zakresie zaszeregowania wynagrodzenie wynosiło:

- od 2 maja 1985 r – 11.200 zł, dodatek funkcyjny 3500 zł, staż 16 %
- od 1 sierpnia 1985 r – 17.100 zł, 100% dodatku funkcyjnego, staż 17 %,
- od 1 września 1986 r - staż 18 %
- od 1 grudnia 1986 r – 18.100 zł, 140 % dodatku funkcyjnego,
- od 1 września 1987 r – staż 19 %,

Powyższe znalazło następnie odzwierciedlenie w wypłacanych kwotach – przy uwzględnieniu przy dodatkach wynagrodzenia minimalnego, poczynając od 1 sierpnia 1985 r.

Wnioskodawca podnosił, że zatrudniony na tożsamym stanowisku świadek W. miał uwzględnione w podstawie wymiaru wyższe wynagrodzenie w oparciu o zapisy w książeczce ubezpieczeniowej, co miało jego ocenie świadczyć o wadliwości kart wynagrodzeń.

Tymczasem wynagrodzenie B. W. (1), zatrudnionego w (...) na stanowisku dyrektora do spraw obróbki taśmy filmowej (a więc na innym stanowisku niż wnioskodawca) wyniosło :

- w 1985 r – 286429 zł – co stanowiło 119,32 %

- w 1986 r – 396349 zł - co stanowiło 137,08 %

- w 1987 r – 534555 zł – 152,64 %.

Według kart wynagrodzeń jego wynagrodzenie składało się z wynagrodzenia zasadniczego, premii , dodatku funkcyjnego , stażowego, dodatku za szkodliwość (takiego dodatku wnioskodawca nie otrzymywał). Dodatek funkcyjny i stażowy nie był także od 1 sierpnia 1985 r naliczany od wynagrodzenia zasadniczego. Otrzymywał dodatek brygadzystowski w wysokości 1900 zł, następnie 120 %,190 %, i dodatek stażowy w wysokości 20 % (a zatem dodatki wyższe niż wnioskodawca). Także premia była wypłaca w różnych wysokościach i w innych okresach niż u wnioskodawcy. Zatem wbrew twierdzeniom wnioskodawcy i świadka, ich wynagrodzenie nie było na tym samym poziomie. Nadto świadek nie korzystał ze zwolnień lekarskich ani urlopu bezpłatnego.

Należy też zwrócić uwagę, że wynagrodzenie z karty wynagrodzenia świadka tylko nieznacznie odbiega od wynikającego z książeczki ubezpieczeniowej. Nadto brak dowodu na to, że świadek w spornym okresie miał tylko jedno źródło dochodu.

Zatem brak było podstaw do przyjęcia w podstawie wymiaru świadczeń wnioskodawcy poziomu wynagrodzeń świadka.

Wskazać należy, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011 roku, nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. obowiązuje od 23 listopada 2011 r. i ma zastosowanie do wniosków w sprawach świadczeń złożonych od daty jego wejścia w życie. Zastąpiło ono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49, ze zm.), które dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości określało w sposób podobny. I tak zgodnie z §20 punkt 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników były zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Orzeczenia Sądu Najwyższego jakie zapadły jeszcze na gruncie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są zgodne co do tego, że ograniczenie co do środków dowodowych wynikające z §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. obowiązujące w postępowaniu przed organem rentowym nie ma zastosowania w postępowaniu sądowym przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za celowe i pożądane. Wysokość uzyskiwanego uposażenia może być zatem ustalana także przy pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia zainteresowanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. sygn. akt II UKN 186/97, opubl. OSNP 1998/11/342; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006 r. sygn. I UK 115/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2007, nr 17-18, poz.257, str. 753). Przy czym nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do

przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76; wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98, opubl. OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dokumentacji związanej ze spornym okresem pracy co pozwoliło przeanalizować zasadność żądań odwołującego się.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił zakwestionować ustaleń poczynionych przez organ rentowy. Wskazać należy, że na poparcie swojego żądania wnioskodawca nie przedstawił żadnych miarodajnych dowodów pozwalających na ustalenie wysokości zarobków uzyskiwanych przez niego w innej wysokości niż to zostało uczynione przez organ rentowy na podstawie dokumentów źródłowych w postaci kart wynagrodzeń.

Wnioskodawca nie przedstawił żadnego dowodu, oprócz własnych twierdzeń opartych na przypuszczeniach i logice, że powyższe sporne dodatki powinny być naliczane od wynagrodzenia zasadniczego. Nie wynika to z treści załączonych dokumentów, ani z zeznań świadka. W ocenie Sądu przy przyjęciu stanowiska wnioskodawcy doszłoby do sytuacji, w której dodatek do wynagrodzenia (funkcyjny) przekraczałby wysokość wynagrodzenia zasadniczego.

Wnioskodawca nie wykazał również jakie ewentualnie wypłacone premie nie zostały uwzględnione w podstawie wymiaru. Z ustaleń wynika, że wnioskodawca miał wypłacaną premię, ale nie w każdym miesiącu i nie w tej samej wysokości, a z treści dokumentów źródłowych nie wynika, by miał otrzymywać premię w stałej wysokości.

W konsekwencji wynagrodzenie ubezpieczonego wyniosło:

- w 1985 r – 305572 zł – co stanowiło 127,29 % (wskaźnik podstawy wymiaru)
- w 1986 r – 347227 zł – co stanowiło 120,09 %
- w 1987 r – 348687 zł – co stanowiło 99,57 %.

I w takich wartościach organ rentowy przyjął je do ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Prawidłowość naliczenia kapitału początkowego za ten sporny okres została potwierdzona w opinii biegłego ds. rachunkowości, która w ocenie Sądu w tym zakresie była prawidłowa, logiczna, odpowiadała określonej tezie dowodowej.

W konsekwencji tego, że kapitał początkowy został naliczony prawidłowo, prawidłowo została ustalona także wysokość emerytury, bowiem zarzuty wnioskodawcy dotyczyły wyłącznie tego składnika emerytury.

Z tych przyczyn odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

z. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy